

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2019/C 54/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V *Oznámení*

SODNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2019/C 54/02	Věc C-632/17: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polsko) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. v. Jacek Michalski „Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 2008/48/ES – Řízení o vydání platebního rozkazu na základě výpisu z bankovních záznamů – Nemožnost soudu posoudit případnou zneužívající povahu smluvních ujednání, pokud spotřebitel nepodal odpor“	2
2019/C 54/03	Věc C-48/18 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 – Toontrack Music AB v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) „Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky EZMIX – Zamítnutí přihlášky – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) – Články 65, 75 a 76 – Popisný charakter – Vnímání relevantní veřejnosti – Právo být vyslechnut – Zásada zkoumání skutečností z úřední moci – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“	3

2019/C 54/04	Věc C-303/18 P: Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. listopadu 2018 – Jean-Marie Le Pen v. Evropský parlament „Kasační opravný prostředek – Přípustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Náhrada výdajů na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek“	3
2019/C 54/05	Věc C-630/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Linz (Rakousko) dne 8. října 2018 – HK, IJ v. Deutsche Lufthansa AG	4
2019/C 54/06	Věc C-698/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne 7. listopadu 2018 – SC Raiffeisen Bank SA v. JB	4
2019/C 54/07	Věc C-699/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne 7. listopadu 2018 – BRD Groupe Societă Generale SA v. KC	5
2019/C 54/08	Věc C-707/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Timiș (Rumunsko) dne 13. listopadu 2018 – Amărăști Land Investment SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș	5
2019/C 54/09	Věc C-718/18: Žaloba podaná dne 16. listopadu 2018 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	6
2019/C 54/10	Věc C-720/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne 16. listopadu 2018 – Ferrari S.p.A. v. DU	7
2019/C 54/11	Věc C-721/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 16. listopadu 2018 – Ferrari S.p.A. v. DU	8
2019/C 54/12	Věc C-743/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rēzeknes tiesa (Lotyšsko) dne 28. listopadu 2018 – Elme Messer Metalurģs v. Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra	9
2019/C 54/13	Věc C-746/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 29. listopadu 2018 – H. K. v. Prokuratuur	10
2019/C 54/14	Věc C-752/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 3. prosince 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. v. Freistaat Bayern	11
2019/C 54/15	Věc C-756/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francie) dne 3. prosince 2018 – LC, MD v. easyJet Airline Co. Ltd	12
2019/C 54/16	Věc C-762/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Haskovo (Bulharsko) dne 4. prosince 2018 – QH v. Varhoven kasacionen sad Bulharské republiky	12
2019/C 54/17	Věc C-769/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 7. prosince 2018 – Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle v. SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale	13
2019/C 54/18	Věc C-778/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 11. prosince 2018 – Association française des usagers de banques v. Ministre de l'Économie et des Finances	14
2019/C 54/19	Věc C-782/18: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance Épinal (Francie) dne 13. prosince 2018 – Cofidis v. YP	15
2019/C 54/20	Věc C-784/18 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. prosince 2018 Mellifera eV proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 27. září 2018 ve věci T-12/17, Mellifera eV v. Evropská komise	15
2019/C 54/21	Věc C-586/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/D, I/ Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	16

2019/C 54/22	Věc C-593/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover	16
2019/C 54/23	Věc C-678/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 – Evropská komise v. Irsko	17
2019/C 54/24	Věc C-730/17: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2018 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgie) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	17
2019/C 54/25	Věc C-135/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Logistik XXL GmbH v. CMR Transport & Logistik, za přítomnosti: Rudolph Spedition und Logistik GmbH	17
2019/C 54/26	Věc C-191/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – KN v. Minister for Justice and Equality	17
2019/C 54/27	Věc C-227/18: Usnesení předsedy sedmého senátu Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budai Központi Kerületi Bíróság – Maďarsko) – VE v. WD	18
2019/C 54/28	Věc C-232/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Almería – Španělsko) – Banco Popular Español SA v. María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar	18
2019/C 54/29	Věc C-279/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španělsko) – Magdalena Molina Rodríguez v. Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	18
2019/C 54/30	Věc C-289/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – KAMU Passenger & IT Services GmbH v. Türk Hava Yolları A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines	18
2019/C 54/31	Věc C-466/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Linz – Rakousko) – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG	19
2019/C 54/32	Věc C-526/18: Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne 23. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Förvaltningsrätten i Göteborg – Švédsko) – AA v. Migrationsverket	19
2019/C 54/33	Věc C-557/18: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Eurowings GmbH v. JJ, KI	19
Tribunál		
2019/C 54/34	Věc T-350/18: Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2018 – Euronet Consulting v. Komise „Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Částečné zrušení napadeného aktu – Rozhodnutí, kterým se mění napadený akt – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	20
2019/C 54/35	Věc T-671/18 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 28. listopadu 2018 – ZU v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Návrh na odklad vykonatelnosti – Chybějící naléhavost“	20
2019/C 54/36	Věc T-703/18: Žaloba podaná dne 27. listopadu 2018 – Polsko v. Komise	21
2019/C 54/37	Věc T-707/18: Žaloba podaná dne 29. listopadu 2018 – Tilly-Sabco v. Rada a Komise	22
2019/C 54/38	Věc T-714/18: Žaloba podaná dne 4. prosince 2018 – Adraces v. Komise	25

2019/C 54/39	Věc T-717/18: Žaloba podaná dne 5. prosince 2018 – B.D. v. EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON) . . .	26
2019/C 54/40	Věc T-718/18: Žaloba podaná dne 5. prosince 2018 – Boyer v. EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957 www.philibon.com)	27
2019/C 54/41	Věc T-721/18: Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Apostolopoulou a Apostolopoulou-Chrysanthaki v. Komise	27
2019/C 54/42	Věc T-722/18: Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Repsol v. EUIPO – Basic (BASIC)	28
2019/C 54/43	Věc T-724/18: Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Aurea Biolabs v. EUIPO – Avizel (AUREA BIOLABS)	29
2019/C 54/44	Věc T-728/18: Žaloba podaná dne 6. prosince 2018 – Brand IP Licensing v. EUIPO – Facebook (lovebook)	30
2019/C 54/45	Věc T-730/18: Žaloba podaná dne 12. prosince 2018 – DQ a další v. Parlament	31
2019/C 54/46	Věc T-732/18: Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Dalasa v. EUIPO – Charité Universitätsmedizin Berlin (charantea)	31
2019/C 54/47	Věc T-733/18: Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)	32
2019/C 54/48	Věc T-737/18: Žaloba podaná dne 17. prosince 2018 – Siberia Oriental v. CPVO (Siberia)	33
2019/C 54/49	Věc T-139/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kibelisa v. Rada	34
2019/C 54/50	Věc T-140/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kampete v. Rada	34
2019/C 54/51	Věc T-141/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Amisi Kumba v. Rada	34
2019/C 54/52	Věc T-142/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kaimbi v. Rada	35
2019/C 54/53	Věc T-143/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Ilunga Luyoyo v. Rada	35
2019/C 54/54	Věc T-144/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Numbi v. Rada	35
2019/C 54/55	Věc T-145/17: Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kanyama v. Rada	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2019/C 54/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 44, 4.2.2019

Dřívější publikace

Úř. věst. C 35, 28.1.2019

Úř. věst. C 25, 21.1.2019

Úř. věst. C 16, 14.1.2019

Úř. věst. C 4, 7.1.2019

Úř. věst. C 455, 17.12.2018

Úř. věst. C 445, 10.12.2018

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 28. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polsko) – Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A. v. Jacek Michalski

(Věc C-632/17) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Ochrana spotřebitelů – Směrnice 93/13/EHS – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 2008/48/ES – Řízení o vydání platebního rozkazu na základě výpisu z bankovních záznamů – Nemožnost soudu posoudit případnou zneužívající povahu smluvních ujednání, pokud spotřebitel nepodal odpor“

(2019/C 54/02)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Powszechna Kasa Oszczędności (PKO) Bank Polski S.A.

Žalovaný: Jacek Michalski

Výrok

Ustanovení čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách a článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která umožňuje vydat platební rozkaz na základě výpisu bankovních záznamů, jakožto titulu potvrzujícího existenci vzniklé pohledávky ze smlouvy o spotřebitelském úvěru, pokud soud, který rozhoduje o návrhu na vydání platebního rozkazu, nemá pravomoc provést přezkum případné zneužívající povahy ujednání této smlouvy a nemůže se ujistit o tom, že v posledně uvedené smlouvě byly uvedeny informace stanovené v uvedeném článku 10, a pokud podmínky uplatnění práva podat proti takovému rozkazu odpor neumožňují zajistit dodržování práv, která spotřebiteli přiznávají tyto směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 13. listopadu 2018 – Toontrack Music AB v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

(Věc C-48/18 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Článek 181 jednacího řádu Soudního dvora – Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky EZMIX – Zamítnutí přihlášky – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) – Články 65, 75 a 76 – Popisný charakter – Vnímání relevantní veřejnosti – Právo být vyslechnut – Zásada zkoumání skutečností z úřední moci – Povinnost uvést odůvodnění – Zkreslení – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“

(2019/C 54/03)

Jednací jazyk: švédština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Toontrack Music AB (zástupce: L.-E. Ström, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) (zástupce: A. Folliard-Monguiral, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Toontrack Music AB se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 152, 30.4.2018.

Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. listopadu 2018 – Jean-Marie Le Pen v. Evropský parlament

(Věc C-303/18 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek – Připustnost – Evropský parlament – Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu – Náhrada výdajů na parlamentní asistenci – Vrácení neoprávněně vyplacených částek“

(2019/C 54/04)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jean-Marie Le Pen (zástupce: F. Wagner, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr a C. Burgos, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá jako zjevně nepřipustný a zčásti zamítá jako zjevně neopodstatněný.
- 2) Jean-Marie Le Penovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Linz (Rakousko) dne 8. října 2018 –
HK, IJ v. Deutsche Lufthansa AG**

(Věc C-630/18)

(2019/C 54/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Linz

Účastníci původního řízení

Žalobci: HK, IJ

Žalovaná: Deutsche Lufthansa AG

Věc byla usnesením Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018 vyškrtuta z rejstříku Soudního dvora.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne
7. listopadu 2018 – SC Raiffeisen Bank SA v. JB**

(Věc C-698/18)

(2019/C 54/06)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Mureș

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Raiffeisen Bank SA

Odpůrce: JB

Předběžné otázky

- 1) Připouští ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾, zejména body 12, 21 a 23 odůvodnění, čl. 2 písm. b), čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a článek 8 směrnice, v souladu se zásadou procesní autonomie a zásadou rovnocennosti ve spojení se zásadou efektivity, existenci souboru soudních prostředků nápravy tvořeného běžnou žalobou, která nepodléhá promlčení a jejímž cílem je určit zneužívající povahu některých ujednání obsažených ve smlouvách uzavřených se spotřebiteli, a běžnou žalobou, která má osobní a majetkovou povahu a která podléhá promlčení a prostřednictvím které je sledován cíl směrnice spočívající ve vyloučení účinků všech závazků vzniklých a splněných na základě ujednání, u něhož byla určena zneužívající povaha ve vztahu ke spotřebiteli?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, brání uvedená ustanovení výkladu vyplývajícímu z uplatnění zásady jistoty občanskoprávních vztahů, podle které by objektivním okamžikem, od něhož by spotřebitel věděl nebo měl vědět o existenci zneužívajícího ujednání, byl okamžik ukončení smlouvy o úvěru, v rámci které měl postavení spotřebitele?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 1993, s. 29).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Specializat Mureș (Rumunsko) dne 7. listopadu 2018 – BRD Groupe Societă Generale SA v. KC

(Věc C-699/18)

(2019/C 54/07)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Specializat Mureș

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: BRD Groupe Societă Generale SA

Odpůrkyně: KC

Předběžné otázky

- 1) Připouští ustanovení směrnice Rady 93/13/EHS o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách ⁽¹⁾, zejména body 12, 21 a 23 odůvodnění, čl. 2 písm. b), čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 2 a článek 8 směrnice, v souladu se zásadou procesní autonomie a zásadou rovnocennosti ve spojení se zásadou efektivity, existenci souboru soudních prostředků nápravy tvořeného běžnou žalobou, která nepodléhá promlčení a jejímž cílem je určit zneužívající povahu některých ujednání obsažených ve smlouvách uzavřených se spotřebiteli, a běžnou žalobou, která má osobní a majetkovou povahu a která podléhá promlčení a prostřednictvím které je sledován cíl směrnice spočívající ve vyloučení účinků všech závazků vzniklých a splněných na základě ujednání, u něhož byla určena zneužívající povaha ve vztahu ke spotřebiteli?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, brání uvedená ustanovení výkladu vyplývajícímu z uplatnění zásady jistoty občanskoprávních vztahů, podle které by objektivním okamžikem, od něhož by spotřebitel věděl nebo měl vědět o existenci zneužívajícího ujednání, byl okamžik ukončení smlouvy o úvěru, v rámci které měl postavení spotřebitele?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Timiș (Rumunsko) dne 13. listopadu 2018 – Amărăști Land Investment SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

(Věc C-707/18)

(2019/C 54/08)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Timiș

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Amărăști Land Investment SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnici 2006/112⁽¹⁾ a zejména její články 24, 28, 167 a čl. 168 písm. a) vykládat v tom smyslu, že v rámci prodeje nemovitostí, které nebyly zapsány do vnitrostátního katastru nemovitostí a které nebyly do katastru nemovitostí zapsány v okamžiku prodeje, musí být kupujícím, jenž je osobou povinnou k dani, který smluvně přebírá povinnost uskutečnit na své náklady kroky nezbytné pro první zápis těchto nemovitostí do katastru nemovitostí a který poskytne prodávajícímu službu nebo získá služby související se svou investicí do nemovitostí, přiznán nárok na odpočet DPH?
- 2) Může být směrnice 2006/112 a zejména její článek 167 a čl. 168 písm. a) vykládána v tom smyslu, že náklady vynaložené kupujícím, jenž je osobou povinnou k dani, při prvním zápisu nemovitostí do katastru nemovitostí, ve vztahu k nimž má pohledávku ohledně budoucího převodu vlastnického práva a které mu byly prodány prodejci, kteří své vlastnické právo k nemovitostem do katastru nemovitostí nezapsali, mohou být kvalifikovány jako činnosti předcházející investici, u nichž má osoba povinná k dani nárok na odpočet DPH?
- 3) Je třeba ustanovení směrnice 2006/112 a zejména její články 24, 28, 167 a čl. 168 písm. a) vykládat v tom smyslu, že náklady vynaložené kupujícím, jenž je osobou povinnou k dani, při prvním zápisu nemovitostí do katastru nemovitostí, které mu byly prodány a ve vztahu k nimž má kupující na základě smlouvy pohledávku ohledně budoucího převodu vlastnického práva ze strany prodávajících, kteří své vlastnické právo k nemovitostem do katastru nemovitostí nezapsali, musí být kvalifikovány jako poskytnutí služeb prodávajícím, pokud se prodávající a kupující dohodli, že cena nemovitostí nezahrnuje protihodnotu plnění týkajících se katastru nemovitostí?
- 4) Musí, ve smyslu směrnice 2006/112, administrativní náklady související s nemovitostmi, které byly prodány a ve vztahu k nimž má kupující pohledávku týkající se budoucího převodu vlastnického práva ze strany prodávajících, včetně nákladů na první zápis do katastru nemovitostí, ale nejen těchto nákladů, nést povinně prodávající, nebo může tyto náklady na základě dohody mezi stranami nést kupující nebo kterákoli ze stran smlouvy s tím důsledkem, že této osobě je přiznán nárok na odpočet DPH?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 2006, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. listopadu 2018 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-718/18)

(2019/C 54/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Noll-Ehlers, O. Beynet, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. konstatoval, že Spolková republika Německo nesplnila své povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES⁽¹⁾ a ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES⁽²⁾, neboť řádně neprovedla:

— článek 2 bod 21 směrnice 2009/72/ES a čl. 2 bod 20 směrnice 2009/73/ES;

- článek 19 odst. 3 ve spojení s čl. 19 odst. 8 směrnic 2009/72/ES a 2009/73/ES;
- článek 19 odst. 5 směrnic 2009/72/ES a 2009/73/ES;
- článek 37 odst. 1 písm. a) a čl. 37 odst. 6 písm. a) a b) směrnice 2009/72/ES a čl. 41 odst. 1 písm. a) a čl. 41 odst. 6 písm. a) a b) směrnice 2009/73/ES;

2. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žaloba se týká nesprávného provedení směrnice 2009/72 pro vnitřní trh s elektřinou a směrnice 2009/73 pro vnitřní trh s plynem v Německu prostřednictvím Energiewirtschaftsgesetz (zákon o energetice) (dále jen „EnWG“). Komise má za to, že toto provedení prostřednictvím EnWG bylo nesprávné ve čtyřech bodech. Zaprvé, definice vertikálně integrovaných podniků, která určuje, na které podniky se vztahují pravidla směrnice o oddělení, byla do německého práva provedena pouze částečně. Zadruhé, v plném rozsahu nebyla provedena ustanovení o přechodných obdobích, jež se týkají změny pracovních míst v rámci vertikálně integrovaných podniků. Zatřetí, ustanovení, jež zakazují vlastnictví určitých podílů nebo přijímání finančních výhod ze strany vertikálně integrovaného podniku, byla provedena pouze částečně. Začtvrté, rozdělení pravomocí podle EnWG je v rozporu s výlučnou pravomocí vnitrostátního regulačního orgánu, jak je stanovena ve směrnicích.

Komise má za to, že tím byla porušena ustanovení čl. 2 bodu 21 směrnice 2009/72/ES a čl. 2 bodu 20 směrnice 2009/73/ES, čl. 19 odst. 3 ve spojení s čl. 19 odst. 8 směrnic 2009/72/ES a 2009/73/ES, čl. 19 odst. 5 směrnic 2009/72/ES a 2009/73/ES, jakož i čl. 37 odst. 1 písm. a) a čl. 37 odst. 6 písm. a) a b) směrnice 2009/72/ES a čl. 41 odst. 1 písm. a) a čl. 41 odst. 6 písm. a) a b) směrnice 2009/73/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 211, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. 2009, L 211, s. 94.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgerichts Düsseldorf (Německo) dne 16. listopadu 2018 – Ferrari S.p.A. v. DU

(Věc C-720/18)

(2019/C 54/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ferrari S.p.A.

Odpůrce: DU

Předběžné otázky

- 1) Je nutno při posouzení otázky, zda je způsob a rozsah užívání ochranné známky skutečný ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾, a to v případě ochranné známky, která je zapsána pro širokou kategorii výrobků – v tomto případě pozemní vozidla, zejména automobily a jejich součásti – která je však skutečně užívána pouze pro speciální segment trhu – zde pro drahé luxusní sportovní vozy a jejich součásti, vycházet z celého trhu pro zapsanou kategorii výrobků nebo lze vycházet z tohoto speciálního segmentu trhu? V případě, že postačuje užívání pro tento speciální segment trhu, musí být ochranná známka pro tento segment trhu zachována, dojde-li k řízení o výmazu ochranné známky v souvislosti s jejím zrušením?

- 2) Představuje prodej použitých výrobků majitelem ochranné známky, které již majitel ochranné známky uvedl na trh v Evropském hospodářském prostoru, užívání ochranné známky ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES?
- 3) Jedná se u ochranné známky, která je zapsána nejen pro výrobky, nýbrž také pro součásti těchto výrobků, také o užívání zachovávající práva k ochranné známce pro tyto výrobky, jestliže již tyto výrobky nejsou prodávány, avšak v prodeji je příslušenství a náhradní díly pro výrobky označené touto ochrannou známkou, které byly prodávány v minulosti?
- 4) Je třeba při posouzení, zda je ochranná známka skutečně užívána, také zohlednit, zda majitel ochranné známky nabízí pro již prodané výrobky určité služby, u nichž však ochrannou známkou neuvádí?
- 5) Je třeba při posouzení užívání ochranné známky v příslušném členském státu (v tomto případě Německu) ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES nutno v souladu s článkem 5 Dohody mezi Německem a Švýcarskem ze dne 13. dubna 1892 upravující vzájemnou ochranu patentů, vzorů a ochranných známek zohlednit také užívání ochranné známky ve Švýcarsku?
- 6) Je slučitelné se směrnicí 2008/95/ES, je-li majiteli ochranné známky, vůči němuž je uplatňováno zrušení ochranné známky, sice uloženo rozsáhlé důkazní břemeno ohledně užívání ochranné známky, avšak riziko neprokázání nese navrhovatel výmazu?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne
16. listopadu 2018 – Ferrari S.p.A. v. DU**

(Věc C-721/18)

(2019/C 54/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Ferrari S.p.A.

Odpůrce v odvolacím řízení: DU

Předběžné otázky

- 1) Je nutno při posouzení otázky, zda je způsob a rozsah užívání ochranné známky skutečný ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES (¹), a to v případě ochranné známky, která je zapsána pro širokou kategorii výrobků – v tomto případě pozemní vozidla, zejména automobily a jejich součásti – která je však skutečně užívána pouze pro speciální segment trhu – zde pro drahé luxusní sportovní vozy a jejich součásti, vycházet z celého trhu pro zapsanou kategorii výrobků nebo lze vycházet z tohoto speciálního segmentu trhu? V případě, že postačuje užívání pro tento speciální segment trhu, musí být ochranná známka pro tento segment trhu zachována, dojde-li k řízení o výmazu ochranné známky v souvislosti s jejím zrušením?
- 2) Představuje prodej použitých výrobků majitelem ochranné známky, které již majitel ochranné známky uvedl na trh v Evropském hospodářském prostoru, užívání ochranné známky ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES?

- 3) Jedná se u ochranné známky, která je zapsána nejen pro výrobky, nýbrž také pro součásti těchto výrobků, také o užívání zachovávací práva k ochranné známce pro tyto výrobky, jestliže již tyto výrobky nejsou prodávány, avšak v prodeji je příslušenství a náhradní díly pro výrobky označené touto ochrannou známkou, které byly prodávány v minulosti?
- 4) Je třeba při posouzení, zda je ochranná známka skutečně užívána, také zohlednit, zda majitel ochranné známky nabízí pro již prodané výrobky určité služby, u nichž však ochrannou známkou neuvžívá?
- 5) Je třeba při posouzení užívání ochranné známky v příslušném členském státu (v tomto případě Německu) ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 2008/95/ES nutno v souladu s článkem 5 Dohody mezi Německem a Švýcarskem ze dne 13. dubna 1892 upravující vzájemnou ochranu patentů, vzorů a ochranných známek zohlednit také užívání ochranné známky ve Švýcarsku?
- 6) Je slučitelné se směrnicí 2008/95/ES, je-li majiteli ochranné známky, vůči němuž je uplatňováno zrušení ochranné známky, sice uloženo rozsáhlé důkazní břemeno ohledně užívání ochranné známky, avšak riziko neprokázání nese navrhovatel výmazu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rēzeknes tiesa (Lotyšsko) dne 28. listopadu 2018 –
Elme Messer Metalurgs v. Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra**

(Věc C-743/18)

(2019/C 54/12)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Rēzeknes tiesa

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Elme Messer Metalurgs

Žalovaná: Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra

Předběžná otázka

Musí být čl. 2 bod 7 nařízení Rady č. 1083/2006 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že situace, kdy příjemce financování není schopen dosáhnout v relevantním období předpokládané úrovně obrátu, protože v tomto období došlo k ukončení obchodní činnosti nebo k insolvenčnímu jednání jeho jediného obchodního partnera, musí být považována za jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu (příjemce financování), které vede nebo by mohlo vést ke ztrátě v souhrnném rozpočtu Evropské unie?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 29. listopadu 2018 –
H. K. v. Prokuratuur**

(Věc C-746/18)

(2019/C 54/13)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: H. K.

Další účastník řízení: Prokuratuur

Předběžné otázky

- 1) Je nutné čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 ⁽¹⁾ ve světle článků 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že v trestním řízení představuje přístup státních orgánů k údajům, které umožňují určit výchozí a cílové místo, datum, hodinu a délku trvání, druh komunikační služby, použité koncové zařízení a místo použití mobilního koncového zařízení ve vztahu k telefonní nebo mobilní telefonní komunikaci obviněného, tak závažný zásah do základních práv zakotvených v uvedených člancích Listiny, že tento přístup musí být v oblasti prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů omezen na boj proti závažné trestné činnosti, nezávisle na tom, k jakému časovému období se vztahují uchovávané údaje, k nimž mají státní orgány přístup?
- 2) Je nutné čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58/ES na základě zásady proporcionality vyjádřené v rozsudku Evropského soudního dvora ze dne 2. října 2018 ve věci C-207/16, body 55 až 57, vykládat v tom smyslu, že pokud množství údajů uvedených v první otázce, ke kterým mají státní orgány přístup, není (co se týče druhu údajů, jakož i jejich rozsahu z časového hlediska) velké, může být zásah do základních práv s ním spojený odůvodněn cílem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů obecně a že trestné činy, proti nimž se má prostřednictvím zásahu bojovat, musí být tím závažnější, čím je větší množství údajů, k nimž mají státní orgány přístup?
- 3) Znamená požadavek, uvedený v rozsudku Evropského soudního dvora ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech C-203/15 a C-698/15, výroku 2, že přístup příslušných státních orgánů k údajům musí podléhat předchozímu přezkumu ze strany soudu nebo nezávislého správního orgánu, že čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58/ES musí být vykládán v tom smyslu, že státní zastupitelství, které vede vyšetřování, přičemž podle zákona je povinné jednat nestranně a je vázáno pouze zákonem, a během vyšetřování objasňuje okolnosti, které jsou jak k tíži, tak ve prospěch obžalovaného, avšak později v rámci soudního řízení zastupuje veřejnou obžalobu, lze považovat za nezávislý správní orgán?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. 2002, L 201, s. 37).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne
3. prosince 2018 – Deutsche Umwelthilfe e.V. v. Freistaat Bayern**

(Věc C-752/18)

(2019/C 54/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Odpůrce: Freistaat Bayern

Předběžné otázky

Je třeba:

- 1) požadavek, který je zakotven v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii (SEU) a podle kterého mají členské státy povinnost učinit veškerá vhodná opatření k plnění závazků, které vyplývají ze Smluv nebo z aktů orgánů Unie,
- 2) zásadu účinného provádění unijního práva členskými státy, jež je zakotvena mimo jiné v čl. 197 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- 3) právo na účinný prostředek nápravy před soudem, které je zakotveno v čl. 47 prvním pododstavci Listiny základních práv Evropské unie,
- 4) povinnost stran úmluvy zajistit účinnou právní ochranu v záležitostech životního prostředí, jež je zakotvena v čl. 9 odst. 4 větě první Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (dále jen „Aarhuská úmluva“) a
- 5) povinnost členských států zajistit účinnou právní ochranu v oblastech pokrytých právem Unie, která je stanovena v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU,

vykládat v tom smyslu, že německý soud má pravomoc, případně dokonce povinnost, uložit úředníkům určité německé spolkové země donucovací vazbu, aby takto vymohl povinnost této spolkové země aktualizovat plán kvality ovzduší ve smyslu článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu (Úř. věst. 2008, L 152, s. 1) s určitým minimálním obsahem, pokud byla na základě pravomocného rozsudku této spolkové zemi uložena povinnost vypracovat takový plán s minimálním obsahem, a

— vícero pohrůžek možností uložení donucovacích pokut a jejich uložení zůstalo bez odezvy,

— pohrůžky uložení donucovacích pokut a jejich uložení, a to i v případě pohrůžky, že budou uloženy pokuty s vyšší sazbou a uložení vyšších pokut než doposud, nevedly k žádnému významnému výsledku, neboť zaplacením donucovacích pokut nevznikla spolkové zemi, proti níž byl vydán pravomocných rozsudek, žádná skutečná majetková ztráta, protože došlo pouze k převodu nařízených úhrad z jedné položky rozpočtu spolkové země do jiné,

— tato spolková země, proti níž byl vydán pravomocný rozsudek, jak před soudy, tak i na veřejnosti – a to mimo jiné ze strany nejvýše postavených politických představitelů odpovídajících Parlamentu – uváděla, že nebude plnit soudem stanovené povinnosti týkající se plánů kvality ovzduší,

- je ve vnitrostátním právu v zásadě stanoven institut donucovací vazby pro účely výkonu pravomocného soudního rozhodnutí, avšak vnitrostátní judikatura z oblasti ústavního práva brání použití příslušných ustanovení na takovou situaci, o kterou se jedná v projednávané věci, a
- pro situaci, o kterou se jedná v projednávané věci, vnitrostátní právo nestanovuje donucovací prostředky, jež by byly účelnější než hrozba uložení donucovací pokuty a její uložení avšak jež by představovaly méně závažný zásah než je donucovací vazba, a o jejichž využití nelze z podstaty věci uvažovat?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois (Francie)
dne 3. prosince 2018 – LC, MD v. easyJet Airline Co. Ltd**

(Věc C-756/18)

(2019/C 54/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance d'Aulnay-Sous-Bois

Účastníci původního řízení

Žalobci: LC, MD

Žalovaná: easyJet Airline Co. Ltd

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91⁽¹⁾ (dále jen „nařízení č. 261/2004“), vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby se cestující mohli dovolávat ustanovení nařízení, musí prokázat, že se přihlásili k přepravě?
- 2) V případě kladné odpovědi, brání čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004 systému vyvratitelné domněnky, podle níž je podmínka týkající se toho, že se cestující přihlásil k přepravě, považována za splněnou, pokud má cestující rezervaci přijatou a evidovanou provozujícím leteckým dopravcem ve smyslu čl. 2 písm. g)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 46, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Haskovo (Bulharsko) dne 4. prosince
2018 – QH v. Varhoven kasacionen sad Bulharské republiky**

(Věc C-762/18)

(2019/C 54/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Haskovo

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: QH

Odpůrce: Varhoven kasacionen sad Bulharské republiky

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES⁽¹⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě a/nebo judikatuře, podle nichž zaměstnanci, s nimiž byl protiprávně rozváznán pracovní poměr a následně bylo soudem nařízeno jeho opětovné přijetí do práce, nevzniká žádný nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok za dobu od rozvázání pracovního poměru do okamžiku opětovného nastoupení do práce?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: má být ustanovení čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88 vykládán v tom smyslu, že toto ustanovení brání vnitrostátní právní úpravě a/nebo judikatuře, podle nichž tomuto zaměstnanci nevzniká v případě opětovného ukončení pracovního poměru žádný nárok na finanční náhradu za nevyčerpanou dobu dovolené za kalendářní rok od okamžiku předchozího rozvázání pracovního poměru do okamžiku opětovného nastoupení do práce?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 7. prosince 2018 –
Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle v. SJ, Ministre chargé de la
Sécurité sociale**

(Věc C-769/18)

(2019/C 54/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

Odpůrce: SJ, Ministre chargé de la Sécurité sociale

Předběžné otázky

- 1) Spadá podpora určená ke snížení nákladů spojených se zdravotním postižením stanovená v ustanovení § 35a osmé knihy Sozialgesetzbuch (německý zákoník sociálního zabezpečení) do oblasti věcné působnosti nařízení č. 883/2004⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: mají být příspěvek na výchovu zdravotně postiženého dítěte, resp. doplňková dávka k tomuto příspěvku, anebo příspěvek na kompenzaci zdravotního postižení na straně jedné a podpora na integraci zdravotně postižených dětí a mladistvých stanovená v § 35a osmé knihy Sozialgesetzbuch (německý zákoník sociálního zabezpečení) na straně druhé považovány za rovnocenné ve smyslu čl. 5 písm. a) nařízení č. 883/2004, vzhledem k cíli článku L 351-4-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení týkajícího se zohlednění nákladů na výchovu zdravotně postiženého dítěte, pro účely stanovení doby pojištění zakládající nárok na vyplácení starobního důchodu?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 11. prosince 2018 –
Association française des usagers de banques v. Ministre de l'Économie et des Finances**

(Věc C-778/18)

(2019/C 54/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association française des usagers de banques

Žalovaný: Ministre de l'Économie et des Finances

Předběžné otázky

- 1) Je podle ustanovení čl. 12 odst. 2 písm. a) směrnice 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení⁽¹⁾, zejména s ohledem na účel, ke kterému podle těchto ustanovení může být otevřen nebo veden platební nebo spořicí účet, nebo podle odstavce 3 téhož článku přípustné, aby úvěrující uložil úvěrovanému jako protiplnění za poskytnutí individualizované výhody povinnost domicilovat veškeré své příjmy ze závislé činnosti nebo obdobné příjmy na platebním účtu po dobu stanovenou v úvěrové smlouvě, nehledě na výši, lhůty splatnosti a dobu trvání úvěru, a dále, aby takto stanovená doba činila deset let nebo odpovídala době platnosti příslušné smlouvy, pokud je tato kratší?
- 2) Brání článek 45 směrnice 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007⁽²⁾, který byl použitelný v rozhodné době a jehož ustanovení jsou převzata v článku 55 směrnice (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015⁽³⁾, a články 9 až 14 směrnice 2014/92/EU ze dne 23. července 2014⁽⁴⁾, týkající se usnadnění mobility bankovních klientů a poplatků za zrušení účtu otevřeného úvěrovaným u úvěrujícího, tomu, aby bylo zrušení účtu, který si otevřel úvěrovaný u úvěrujícího za účelem domicilace svých příjmů jako podmínky pro poskytnutí individualizované výhody v rámci úvěrové smlouvy, sankcionováno pozbytím této výhody, pokud k němu dojde před uplynutím doby stanovené ve smlouvě, a to i po uplynutí doby jednoho roku od otevření dotčeného účtu, a dále, brání zmíněná ustanovení tomu, aby takto stanovená doba činila deset let nebo odpovídala celkové době trvání úvěru?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 60, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. 2007, L 319, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. 2015, L 337, s. 35).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. 2014, L 257, s. 214).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal d'instance Épinal (Francie) dne 13. prosince 2018 – Cofidis v. YP

(Věc C-782/18)

(2019/C 54/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal d'instance Épinal

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cofidis

Žalovaný: YP

Předběžná otázka

Brání ochrana spotřebitele zaručená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS⁽¹⁾ takovému vnitrostátnímu ustanovení, které v soudním řízení zahájeném na návrh podnikatele proti spotřebiteli na základě úvěrové smlouvy, již spolu uzavřeli, zakazuje vnitrostátnímu soudu po uplynutí pětileté promlčecí lhůty počínající dnem uzavření smlouvy uplatnit bez návrhu nebo na základě námítky vznesené spotřebitelem nedodržení povinnosti ověřit úvěruschopnost spotřebitele, která je stanovena v článku 8 směrnice, nedodržení ustanovení o informacích, jež musí být jasně a výstižně uvedeny v úvěrových smlouvách, která jsou obsažena v článku 10 a následujících směrnice, a obecně nedodržení veškerých ustanovení zmíněné směrnice, která mají chránit spotřebitele, a uložit odpovídající sankce z důvodu takového porušení?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 133, s. 66.

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. prosince 2018 Mellifera eV proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 27. září 2018 ve věci T-12/17, Mellifera eV v. Evropská komise

(Věc C-784/18 P)

(2019/C 54/20)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (zástupce: A. Willand, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2018 ve věci T-12/17, Mellifera e.V. v. Evropská komise v rozsahu, v němž Tribunál zamítl návrhové žádání žalobkyně č. 1 (bod 18, první odrážka napadeného rozsudku) – zrušit rozhodnutí žalované ze dne 8. listopadu 2016 Ares(2016) 6306335 – a uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení;

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka dva důvody kasačního opravného prostředku.

První důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. g) nařízení (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ a s Aarhuskou úmluvou.

Na rozdíl od rozhodnutí Tribunálu představuje prodloužení doby platnosti schválení účinné látky glyfosátu správní akt, který může být přezkoumán v řízení podle čl. 10 odst. 1 nařízení č. 1367/2006. Zejména podle znění a účelu se definice čl. 2 odst. 1 písm. g) tohoto nařízení vztahuje na věcnou působnost, nikoli na počet či identifikovatelnou povahu osob dotčených nařízením.

Druhý důvod vycházející z porušení základní zásady výkladu sekundárního práva Evropské unie v souladu s mezinárodní úmluvou

Tribunál porušil zásadu výkladu sekundárního práva Evropské unie v souladu s mezinárodní úmluvou v co možná nejvyšší míře, jelikož neprovedl výklad článku 10 nařízení č. 1367/2006 ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. g) téhož nařízení v souladu s Aarhuskou úmluvou, ačkoli by to bylo bez dalšího v souladu se zněním a účelem relevantních ustanovení nařízení (ES) č. 1367/2006.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. 2006, L 264, s. 13).

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Raad van State – Nizozemsko) – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie/D, I/Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-586/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/21)

Jednací jazyk: nizozemština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt Hannover

(Věc C-593/17) ⁽¹⁾

(2019/C 54/22)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 32, 29.1.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 – Evropská komise v. Irsko**(Věc C-678/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/23)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2018 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgique) – Edward Reich, Debora Lieber, Ella Reich, Ezra Bernard Reich, Zoe Reich v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV**(Věc C-730/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 104, 19.3.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof – Německo) – Logistik XXL GmbH v. CMR Transport & Logistik, za přítomnosti: Rudolph Spedition und Logistik GmbH**(Věc C-135/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/25)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Supreme Court – Irsko) – KN v. Minister for Justice and Equality**(Věc C-191/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/26)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Usnesení předsedy sedmého senátu Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Budai Közponeti Kerületi Bíróság – Maďarsko) – VE v. WD

(Věc C-227/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/27)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda sedmého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 22. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Audiencia Provincial de Almería – Španělsko) – Banco Popular Español SA v. María Ángeles Díaz Soria, Miguel Ángel Góngora Gómez, José Antonio Sánchez González, Dolores María del Águila Andújar

(Věc C-232/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/28)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 15. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Španělsko) – Magdalena Molina Rodríguez v. Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

(Věc C-279/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/29)

Jednací jazyk: španělština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 26. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien – Rakousko) – KAMU Passenger & IT Services GmbH v. Türk Hava Yolları A. O. – T.H.Y. Turkish Airlines

(Věc C-289/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/30)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 285, 13.8.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 7. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landesgericht Linz – Rakousko) – DS v. Porsche Inter Auto GmbH & Co KG

(Věc C-466/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/31)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018.

Usnesení předsedy šestého senátu Soudního dvora ze dne 23. října 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Förvaltningsrätten i Göteborg – Švédsko) – AA v. Migrationsverket

(Věc C-526/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/32)

Jednací jazyk: švédština

Předseda šestého senátu Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 8. listopadu 2018 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Hamburg – Německo) – Eurowings GmbH v. JJ, KI

(Věc C-557/18) ⁽¹⁾

(2019/C 54/33)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 436, 3.12.2018.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 28. listopadu 2018 – Euronet Consulting v. Komise

(Věc T-350/18) ⁽¹⁾

„Veřejné zakázky na služby – Zadávací řízení – Odmítnutí nabídky uchazeče – Částečné zrušení napadeného aktu – Rozhodnutí, kterým se mění napadený akt – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2019/C 54/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Euronet Consulting EEIG (Brusel, Belgie) (zástupci: P. Peeters a R. van Cleemput, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà, T. Ramopoulos a A. Aresu, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 a znějící na zrušení rozhodnutí Komise, které bylo žalobkyni sděleno dopisem ze dne 26. března 2018 a kterým se zamítá nabídka podaná konsorciem, v jehož rámci je žalobkyně vedoucí pro část 2 v rámci zadávacího řízení EuropeAid/138778/DH/SER/MULTI, nazvaného „Rámcová smlouva na služby týkající se provádění vnější pomoci 2018 (FWC SIEA 2018) 2017/S 128-260026“, a kterým se zadává zakázka deseti jiným uchazečům.

Výrok

- 1) *Není již důvodné rozhodnout ve věci samé.*
- 2) *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení, včetně nákladů spojených s řízením o předběžném opatření.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 28. listopadu 2018 – ZU v. Komise

(Věc T-671/18 R)

„Řízení o předběžných opatřeních – Veřejná služba – Návrh na odklad vykonatelnosti – Chybějící naléhavost“

(2019/C 54/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci/ Účastnice řízení

Žalobce: ZU (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská Komise (zástupci: G. Berscheid a R. Striani, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článků 278 a 279 SFEU znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Generálního ředitelství Komise pro lidské zdroje a bezpečnost (DG HR) ze dne 12. října 2018 (Ares(2018)5241886 – 12/10/2018) o převedení žalobce a rozhodnutí Generálního ředitelství Komise pro lidské zdroje a bezpečnost (DG HR) ze dne 29. října 2018 (Ares(2018) 5529220 – 29/10/2018) ohledně jeho návratu do sídla.

Výrok

- 1) *Návrh na předběžné opatření se zamítá.*
- 2) *O nákladech řízení bude rozhodnuto později.*

Žaloba podaná dne 27. listopadu 2018 – Polsko v. Komise**(Věc T-703/18)**

(2019/C 54/36)

*Jednací jazyk: polština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Evropské komise ze dne 17. září 2018 ukládající povinnost provést činnosti a doporučení obsažené v závěrečné zprávě z auditu je v části týkající se doporučení 04.01 písm. g), a sice doporučení uložit povinnost provést finanční opravy u výdajů týkajících se DPH v souvislosti s případy, kdy účastníci, kteří obdrželi pomoc, byli plátcí DPH, takže mohli požádat o [vrácení] DPH, avšak tak neučinili, a to u projektů realizovaných v rámci všech operačních programů spolufinancovaných z Evropského sociálního fondu, ve kterých byly výdaje vykázány Evropské komisi k proplacení, neplatné, a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně jeden žalobní důvod vycházející z porušení čl. 65 odst. 2 a čl. 69 odst. 3 písm. c) nařízení č. 1303/2013⁽¹⁾ ve spojení s čl. 2 bodem 10 téhož nařízení spočívajícího v jejich nesprávném výkladu a v nesprávném závěru, že se na konečné příjemce pomoci z prostředků Evropského sociálního fondu vztahuje čl. 69 odst. 3 písm. c) nařízení č. 1303/2013, i když tito nejsou příjemci ve smyslu čl. 2 bodu 10 tohoto nařízení.

V tomto žalobním důvodu Polská republika uvádí, že podle obecné zásady způsobilosti výdajů v projektech Evropského sociálního fondu, stanovené v čl. 65 odst. 2 nařízení č. 1303/2013, spadají podmínky způsobilosti výdajů vyplývající z článku 69 tohoto nařízení mezi povinnosti příjemce, který provádí projekt.

Článek 2 bod 10 nařízení č. 1303/2013 podle žalobkyně jednoznačně ponechává členským státům možnost se v případě pomoci v hodnotě do 200 000 EUR rozhodnout, zda budou za příjemce považovat subjekty, které obdrží pomoc, nebo též subjekty, které takovou pomoc poskytují.

V projednávané věci je v souladu s volbou polských orgánů veřejné moci příjemcem subjekt, který poskytuje podporu, a nikoli subjekt, který podporu obdržel. Koneční příjemci pomoci nejsou příjemci [ve smyslu čl. 2 bodu 10 nařízení], a proto se na ně podle žalobkyně čl. 69 odst. 3 písm. c) nařízení č. 1303/2013 nevztahuje.

Polská republika mimoto podotýká, že v projednávané věci by přiznání postavení příjemce subjektům, které obdržely podporu – a jimiž jsou nezaměstnané osoby – obnášelo uložení jim mnoha povinností souvisejících se zúčtováním obdržené podpory, podáváním zpráv o provádění projektu, kontrolami projektu a zadáváním údajů do informačních systémů sloužících k provádění operačních programů. Takové řešení by znemožňovalo dosažení cílů nařízení č. 1303/2013.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 320)

Žaloba podaná dne 29. listopadu 2018 – Tilly-Sabco v. Rada a Komise

(Věc T-707/18)

(2019/C 54/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francie) (zástupci: R. Milchior a S. Charbonnel, advokáti)

Žalované: Evropská komise, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— připustil k projednání žalobu na neplatnost nařízení Rady (EU) 2018/1277 ze dne 18. září 2018, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso v nulové výši (Úř. věst. 2018, L 239, s. 1);

a v důsledku toho

— zrušil nařízení Rady (EU) 2018/1277 ze dne 18. září 2018, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso v nulové výši (Úř. věst. 2018, L 239, s. 1);

— rozhodl, že Rada nese odpovědnost za pochybení spočívající v přijetí nařízení (EU) 2018/1277 ze dne 18. září 2018, jež bude zrušeno;

— podpůrně rozhodl, že Komise nese odpovědnost za pochybení spočívající v tom, že nechala Radu přijmout nařízení (EU) 2018/1277 ze dne 18. září 2018, jež bude zrušeno, ovšem jen tehdy, kdyby odpovědnost Komise nebyla uznána v řízení ve věci T-437/18;

— ještě podpůrněji rozhodl, že Rada a Komise nesou odpovědnost za pochybení spočívající v přijetí nařízení (EU) 2018/1277 ze dne 18. září 2018, jež bude zrušeno, ovšem jen tehdy, kdyby odpovědnost Komise nebyla uznána v řízení ve věci T-437/18;

— rozhodl, že v důsledku pochybení Rady nebo Komise vznikla společnosti Tilly-Sabco újma;

a v důsledku toho

— primárně

— rozhodl, že Rada zaplatí žalobkyni částku 3 238 000 eur, z toho:

— 2 848 000 eur odpovídajících nevyplaceným náhradám z prodejů uskutečněných v období od 19. července do 31. prosince 2013;

— 390 000 eur náhrad v souvislosti s ušlým ziskem v důsledku neuskutečněných prodejů dalších 3 550 tun do zemí Blízkého východu v témž období;

— uložil Radě povinnost zaplatit částku 3 238 000 eur

— zvýšenou o vyrovnávací úroky plynoucí od zrušeného nařízení (EU) č. 689/2013 do vyhlášení rozsudku v této věci, a to v sazbě roční inflace konstatované v dotčeném období Eurostatem (Statistický úřad Evropské unie) v členském státě, ve kterém je tato společnost usazena;

— zvýšenou o úroky z prodlení plynoucí od vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení, a to v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body;

— podpůrně

— rozhodl, Komise zaplatí žalobkyni částku 3 238 000 eur, z toho:

— 2 848 000 eur odpovídajících nevyplaceným náhradám z prodejů uskutečněných v období od 19. července do 31. prosince 2013;

— 390 000 eur náhrad v souvislosti s ušlým ziskem v důsledku neuskutečněných prodejů dalších 3 550 tun do zemí Blízkého východu v témž období;

— uložil Komisi povinnost zaplatit částku 3 238 000 eur

— přehodnocenou o vyrovnávací úroky plynoucí od zrušeného nařízení (EU) č. 689/2013 do vyhlášení rozsudku v této věci, a to v sazbě roční inflace konstatované v dotčeném období Eurostatem (Statistický úřad Evropské unie) v členském státě, ve kterém je tato společnost usazena;

— zvýšenou o úroky z prodlení plynoucí od vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení, a to v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body;

- rozhodl, že částku, jejíž zaplacení bude v této věci uloženo Komisi, s příslušenstvím bude možné snížit o částku, jejíž zaplacení může být Komisi uloženo ve věci T-437/18;
- uložil Komisi povinnost zaplatit náhradu nemajetkové újmy způsobené jejím dvojitým pochybením, a to ve výši určené *ex aequo et bono* na 20 000 eur;
- dále podpůrněji
 - rozhodl, že Rada a Komise zaplatí žalobkyni částku 3 238 000 eur s tím, že Tribunál určí, v jakém poměru se tato částka mezi tyto orgány rozdělí, z toho:
 - 2 848 000 eur odpovídajících nevyplaceným náhradám z prodejů uskutečněných v období od 19. července do 31. prosince 2013;
 - 390 000 eur náhrad v souvislosti s ušlým ziskem v důsledku neuskutečněných prodejů dalších 3 550 tun do zemí Blízkého východu v témž období;
 - uložil Radě a Komisi povinnost zaplatit částku 3 238 000 eur s tím, že Tribunál určí, v jakém poměru se tato částka mezi tyto orgány rozdělí,
 - přičemž pevná částka k tíži Rady a pevná částka k tíži Komise bude přehodnocena o vyrovnávací úroky plynoucí od zrušeného nařízení (EU) č. 689/2013 do vyhlášení rozsudku v této věci, a to v sazbě roční inflace konstatované v dotčeném období Eurostatem (Statistický úřad Evropské unie) v členském státě, ve kterém je tato společnost usazena, a
 - zvýšenou o úroky z prodlení plynoucí od vyhlášení tohoto rozsudku do úplného zaplacení, a to v sazbě stanovené Evropskou centrální bankou (ECB) pro její hlavní refinanční operace, zvýšené o dva procentní body;
- uložil Radě a Komisi náhradu nákladů tohoto řízení s tím, že Tribunál určí, v jakém poměru se tato částka mezi tyto orgány případně rozdělí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející ze zneužití legislativního procesu nebo porušení procesních pravidel spočívajících podle žalobkyně v tom, že v projednávaném případě nebyl dodržen postup pro nahrazení zrušeného aktu, jelikož autorkou zrušeného aktu, a sice [prováděcího] nařízení (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. 2013, L 196, s. 13), byla Komise a nové nařízení ze dne 18. září 2018 přijala Rada na základě jiných předpisů.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení pravidla rovnocennosti právních forem spočívajícího v tom, že nové nařízení nepřijala Komise, nýbrž Rada, a Komise měla navíc spolupracovat s Řídicím výborem pro společnou organizaci zemědělských trhů.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z toho, že napadené nařízení postrádá právní základ, neboť čl. 43 odst. 3 SFEU, který byl zvolen jako jediný možný právní základ pro přijetí napadeného nařízení, neopravňuje Radu k přijetí takového nařízení. Právní základ, který by Radě umožňoval přijmout předpis stanovící vývozní náhrady pro drůbeží maso, proto neexistuje.

4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející ze zneužití legislativního procesu spočívajícího v tom, že Komise měla za účelem splnění povinností vyplývajících z rozsudku Soudního dvora ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, (C-183/16 P, EU:C:2017:704), sama přijmout akt nahrazující zrušené nařízení, a nikoli žádat Radu, aby akt přijala „namísto ní“.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z nedostatečného nebo nesprávného odůvodnění jak v souvislosti s formou, neboť v napadeném nařízení není vysvětleno, proč bylo třeba žádat o jeho přijetí Radu, ani proč a jak to, že čl. 43 odst. 3 SFEU byl jediným možným právním základem pro jeho přijetí, tak ve věci samé v souvislosti se stanovením sazby náhrady, neboť Rada – stejně jako předtím Komise – neprovedla pražádnou ekonomickou analýzu.
6. Šestý žalobní důvod, vycházející z vnitřní nesoudržnosti napadeného nařízení spočívající v tom, že Rada bez rozmyslu a bez analýzy přijala totožné nařízení na základě nesprávného a neplatného právního základu, takže shora citovaný rozsudek Soudního dvora nezohlednila.

Podle žalobkyně bude na základě zrušení tohoto nového nařízení (EU) 2018/1277 možné domáhat se na Radě náhrady škody, která jí vznikla v důsledku jeho přijetí. Podpůrně podává žalobkyně žalobu na uplatnění odpovědnosti proti Komisi, jež navrhla přijetí tohoto nového nařízení, které musí být zrušeno. Konečně ještě podpůrněji navrhuje, aby Tribunál určil společnou a sdílenou odpovědnost Rady a Komise s tím, že pochybení obou těchto orgánů je odlišné.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2018 – Adraces v. Komise

(Věc T-714/18)

(2019/C 54/38)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Associação para o Desenvolvimento da Raia Centro Sul – Adraces (Vila Velha de Ródão, Portugalsko) (zástupci: G. Anastácio, D. Pirra Xarepe, J. Whyte a M. Barros Silva, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že rozhodnutí Komise ARES(2018) 4940694 ze dne 26. září 2018, kterým byla ukončena rámcová dohoda o partnerství č. COM/LIS/ED/2018-2020_1, je neplatné a uložil Komisi povinnost obnovit předchozí situaci žalobkyně;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení zásady právní jistoty spočívajícího v tom, že Komise jednostranně a bez udání důvodu nebo odůvodnění vypověděla veřejnoprávní smlouvu.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady dobré víry spočívajícího v tom, že Komise tím, že do řečené rámcové dohody zavedla obecné ujednání, podle kterého může tuto dohodu libovolně a bez udání důvodu nebo odůvodnění vypovědět, překročila své pravomoci nedbajíc rovnováhy zájmů, která je základem každé – veřejnoprávní i soukromoprávní – smlouvy.

3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení zásady respektování práv a oprávněných zájmů jednotlivců, kterou je veřejná správa v oblasti veřejnoprávních smluv vázána, spočívajícího v tom, že Komise jednostranně a prostě libovolně a bezdůvodně vypověděla shora zmíněnou dohodu v rozporu se zásadou *pacta sunt servanda*.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady řádné správy spočívajícího v tom, že Komise uvedenou smlouvu vypověděla na základě pouhého článku v tisku, aniž dostatečně podrobně posoudila konkrétní případ, čímž se dopustila nesprávného úředního postupu.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality spočívajícího v tom, že Komise vypověděla zmíněnou dohodu bez uvedení důvodu nebo odůvodnění v návaznosti na odsouzení jednoho z pracovníků žalobkyně za trestné činy padělání a podvodu, které nijak nesouvisí s činností žalobkyně ani s pravomocemi a příslušností Komise.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2018 – B.D. v. EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON)

(Věc T-717/18)

(2019/C 54/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: B.D. – Boyer Developpement (Moissac, Francie) (zástupce: E. Junca, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulharsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie PHILIBON – ochranná známka Evropské unie č. 9 690 041

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2018, ve věci R 375/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 21. prosince 2017;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Odvolací senát použil ustanovení nařízení (EU) 2017/1001, které nebylo v době podání žádosti o prohlášení neplatnosti podané u EUIPO platné. Odvolací senát nesplnil podmínky uvedené v čl. 8 odst. 5 ve spojení s článkem 53 nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení č. 207/2009.
-

**Žaloba podaná dne 5. prosince 2018 – Boyer v. EUIPO – Philicon 97 (PHILIBON DEPUIS 1957
www.philibon.com)**

(Věc T-718/18)

(2019/C 54/40)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boyer (Moissac, Francie) (zástupce: E. Juncka, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Philicon 97 AD (Plovdiv, Bulharsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie v modré, žluté a bílé barvě – Ochranná známka Evropské unie č. 12 501 466

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2018, ve věci R 374/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 21. prosince 2017;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Odvolací senát použil ustanovení nařízení 2017/1001, které nebylo v době podání návrhu na prohlášení neplatnosti podaného u EUIPO platné. Odvolací senát nesplnil podmínky stanovené v čl. 8 odst. 5 ve spojení s článkem 53 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Apostolopoulou a Apostolopoulou- Chrysanthaki v. Komise

(Věc T-721/18)

(2019/C 54/41)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobci: Zoi Apostolopoulou (Atény, Řecko), Anastasia Apostolopoulou- Chrysanthaki (Atény, Řecko) (zástupce: D. Gkouskos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě a uložil žalovaným společně a nerozdílně uhradit každému ze žalobců částku v celkové výši pět set tisíc eur, jak je tato částka podrobně rozepsána v žalobě;
- uložil žalovaným povinnost zdržet se v budoucnu jakéhokoli zásahu do práv na ochranu osobnosti žalobců;
- uložil první žalované, aby obnovila čest a pověst žalobců prostřednictvím prohlášení před Efeteio Athinon (odvolací soud v Aténách), u kterého se v řízení ve druhém stupni projednává námitka podaná žalobci dne 11. září 2017 s obecným jednacím číslem 572461/2017 a zvláštním jednacím číslem 1898/2017, v jehož rámci první žalovaná přednesla nepravdivá a urážlivá prohlášení ve vztahu k žalobcům;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaná žaloba je podána proti Evropské komisi a Evropské unii. Vzhledem k tomu, že Evropská unie je vždy zastupována u Tribunálu orgánem, jemuž je přičítán napadený akt nebo jednání, je Komise považována za jedinou žalovanou v této věci.

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení lidské důstojnosti a osobnosti žalobců v důsledku pomlouvačných prohlášení Komise před Monomeles Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách – samosoudce) a porušení zásady řádné správy s cílem dosáhnout nuceného výkonu vůči žalobcům.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady legality, dobré víry a legitimního očekávání v důsledku tvrzení Komise, že žalobci jakožto společníci jsou právně odpovědní a že společnost neměla právní subjektivitu, třebaže uzavřela více smluv, když je známo, že podle řeckého práva a stanov společnosti nebyli žalobci osobně odpovědní za závazky společnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na účinný procesní prostředek a na spravedlivý proces, jelikož žalobci nebyli účastníky řízení, v nichž byly vydány exekuční tituly.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nespravedlivého a protiprávního zrychlení exekučního řízení vůči žalobcům.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Repsol v. EUIPO – Basic (BASIC)

(Věc T-722/18)

(2019/C 54/42)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Repsol, SA (Madrid, Španělsko) (zástupci: J. Devaureix a J. Erdozain López, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Basic AG Lebensmittelhandel (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie BASIC v modré, červené, oranžové a bílé barvě –
Ochranná známka Evropské unie č. 5 648 159

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 22. srpna 2018, ve věci R 178/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě spolu se všemi přiloženými dokumenty;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil společnosti Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel a EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 72 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 207/2009;
- Porušení čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 7. prosince 2018 – Aurea Biolabs v. EUIPO – Avizel (AUREA BIOLABS)
(Věc T-724/18)
(2019/C 54/43)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Aurea Biolabs Pte Ltd (Cochin, Indie) (zástupci: B. Brandreth, barrister, L. Oommen, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Avizel SA (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie AUREA BIOLABS – Přihláška č. 15 836 737

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. září 2018 ve věci R 814/2018-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 6. prosince 2018 – Brand IP Licensing v. EUIPO – Facebook (lovebook)**(Věc T-728/18)**

(2019/C 54/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Britské panenské ostrovy) (zástupce: J. MacKenzie, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Facebook, Inc. (Menlo Park, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatel: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „lovebook“ – Přihláška č. 9 926 577

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. října 2018, ve věci R 2279/2017-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 24. srpna 2017 v plném rozsahu;
- zamítl námitku;
- uložil, aby žalobkyni byly nahrazeny náklady řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
 - porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 12. prosince 2018 – DQ a další v. Parlament

(Věc T-730/18)

(2019/C 54/45)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: DQ a jedenáct dalších žalobců (zástupce: M. Casado García-Hirschfeld, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

— prohlásil projednávanou žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho,

— zrušil implicitní rozhodnutí o zamítnutí žádosti o náhradu škody (dále jen „napadené rozhodnutí“) podané žalobcemi dne 13. prosince 2017 podle čl. 90 odst. 1 služebního řádu;

— v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 12. září 2018 o zamítnutí stížnosti podané dne 23. května 2018 ve smyslu čl. 90 odst. 2 služebního řádu;

— uložit náhradu nemajetkové újmy způsobené řadou aktů a jednání Parlamentu, která musí být předmětem celkového posouzení a kterou žalobci s výhradou opětovného ocenění odhadují *ex aequo et bono* na částku 192 000 eur;

— uložil Parlamentu zaplatit v mezidobí vzniklé kompenzační úroky a úroky z prodlení;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci protiprávní činy, jichž se dopustil Parlament jakožto zaměstnavatel, zejména porušení zásady řádné správy a povinnosti řádné péče, útok na jejich důstojnost, porušení jejich soukromého a rodinného života, porušení jejich práva na ochranu lékařského tajemství a porušení jejich práva na pracovní podmínky, které respektují jejich zdraví, bezpečnost a důstojnost.

Žalobci tvrdí, že skutečnosti a jednání, které uvedly, jsou na první pohled autentickými nebo přinejmenším pravděpodobnými skutečnostmi a jednáními, které umožňují předpokládat existenci činů psychického obtěžování vůči nim, a dospěli k závěru o vzniku odpovědnosti Evropského parlamentu, zejména kvůli jeho pasivitě při zpracování žádosti o pomoc podle článků 12 a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie.

Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Dalasa v. EUIPO – Charité Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Věc T-732/18)

(2019/C 54/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Vídeň, Rakousko) (zástupkyně: I. Hödl, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie – Přihláška č. 15 485 956

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. října 2018, ve věci R 539/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— vyhověl žalobě, pozměnil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 15. října 2018, R 539/2018-4 týkající se námitkového řízení č. B 2 758 830 (přihláška ochranné známky Evropské unie č. 15 485 956), zamítl námitku a povolil zápis ochranné známky Evropské unie;

podpůrně, aby

— zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 15. října 2018, R 539/2018-4 týkající se námitkového řízení č. B 2 758 830 (přihláška ochranné známky Evropské unie č. 15 485 956) a věc vrátil EUIPO;

— v každém případě uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, jakož i

— uložil odpůrci náhradu všech nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před námitkovým oddělením a před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

**Žaloba podaná dne 14. prosince 2018 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin
(charantea)**

(Věc T-733/18)

(2019/C 54/47)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Vídeň, Rakousko) (zástupkyně: I. Hödl, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlín, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie charantea – Přihláška č. 15 785 801

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. října 2018, ve věci R 540/2018-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— vyhověl žalobě, pozměnil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 15. října 2018, R 540/2018-4 týkající se námitkového řízení č. B 2 815 978 (přihláška ochranné známky Evropské unie č. 15 785 801), zamítl námitku a povolil zápis ochranné známky Evropské unie;

podpůrně, aby

— zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu ze dne 15. října 2018, R 540/2018-4 týkající se námitkového řízení č. B 2 815 978 (přihláška ochranné známky Evropské unie č. 15 785 801) a věc vrátil EUIPO;

— v každém případě uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, jakož i

— uložil odpůrci náhradu všech nákladů řízení, které vznikly v rámci řízení před námitkovým oddělením a před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2018 – Siberia Oriental v. CPVO (Siberia)

(Věc T-737/18)

(2019/C 54/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Siberia Oriental BV (t Zand, Nizozemsko) (zástupce: T. Overdijk, advokát)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Dotčené odrůdové právo Společenství: Odrůdové právo Společenství č. EU0404 (odrůda lilie „Siberia“)

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 15. října 2018, ve věci A 009/2017

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil CPVO, aby změnil konec platnosti v seznamu odrůd na 30. dubna 2020.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení podstatných formálních náležitostí;
- porušení nařízení Rady (ES) č. 2100/94 nebo jeho prováděcích předpisů, včetně Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kibelisa v. Rada**(Věc T-139/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kampete v. Rada**(Věc T-140/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/50)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Amisi Kumba v. Rada**(Věc T-141/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/51)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kaimbi v. Rada**(Věc T-142/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/52)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24. 4. 2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Ilunga Luyoyo v. Rada**(Věc T-143/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/53)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24. 4. 2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Numbi v. Rada**(Věc T-144/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/54)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. prosince 2018 – Kanyama v. Rada**(Věc T-145/17) ⁽¹⁾**

(2019/C 54/55)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 129, 24.4.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS